

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.119/2014/4.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság dr. Takács Magdolna ügyvéd által képviselt felperesnek jogtanácsos által képviselt alperes ellen végtörlesztés elutasítása jogellenességének megállapítása iránt a Győri Törvényszéken P.20.506/2012. számon indult és a Győri Ítéltábla Pf.V.20.003/2013/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

i n d o k o l á s

A peres felek 2006. március 10-én szabad felhasználású deviza alapú kölcsönszerződést kötöttek, amely alapján az alperes a felperesnek 25.000.000 Ft-nak megfelelő összegű svájci frank (CHF) kölcsönt nyújtott. E szerződés szerint a kölcsön célja élelmiszerbolt vásárlása volt. A szerződés tartalmazta azt is, hogy az élelmiszerboltról adásvételi szerződést a kölcsön folyósítását követő 60 napon belül a felperesnek be kell mutatnia az alperesnél. A felperes és még egy természetes személy 2006. március 20-án aláírt adásvételi szerződéssel - egymás között 1/2-1/2 arányban - megszerezte a természetben szám alatti üzlethelyiség tulajdonjogát, összesen 18.000.000 Ft vételárért. A felperes az adás-vételi

szerződést az alperesnek bemutatta a kölcsönszerződésben vállalt határidőn belül.

A felperes 2011. november 25-én, december 9-én és december 22-én végtörlesztés iránti kérelmeket nyújtott be alpereshez, amely kérelmeket az alperes elutasította.

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes jogtalanul utasította el végtörlesztés iránti kérelmét. Álláspontja szerint a kölcsön felvételekor magánszemélyként járt el, a kölcsönt szabad felhasználásra kérte, így a Ptk. 685. § d) pontja alapján fogyasztónak minősül. Ennek megfelelően jogosult lett volna a végtörlesztésre.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes nem minősült fogyasztónak, mivel élelmiszerboltot vásárolt, amely gazdasági tevékenység, így nem volt jogosult a végtörlesztésre.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megítélése szerint a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 200/D. § /12/ bekezdése szerint csak fogyasztóval kötött deviza alapú szerződés esetén volt jogszabályi lehetőség a végtörlesztésre. A Hpt. ekkor hatályos 2. számú mellékletének III/4. pontja szerint fogyasztó az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy. Az elsőfokú bíróság szerint a felek a perbeli kölcsönszerződésben megjelölték annak célját, amely élelmiszerbolt vásárlás volt. Ez gazdasági tevékenységnek minősül, s ezáltal a kölcsönszerződés nem minősülhet fogyasztói szerződésnek. Mivel a felperes nem minősült a perbeli kölcsönszerződés vonatkozásában fogyasztónak, így a Hpt. 200/B. § /1/ bekezdésében meghatározott feltételek nem teljesültek, a felperes végtörlesztésre nem volt jogosult.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel arra hivatkozott: A perbeli szerződésben a felek a kölcsön célját egyértelműen nevesítették. A másodfokú bíróság szerint a nevesítés oka azonban közömbös és nincs annak sem kiemelt jelentősége, hogy a felperes a kölcsönnek csak egy részét használta fel a szerződésben meghatározott célra. A felhasználás konkrét módjának nincs perdöntő jelentősége, mert a felperes mind a szerződés megkötésekor, mind a hitel folyósítása során úgy járt el, mintha a hitel összege a kölcsönszerződésben nevesített célra került volna felhasználásra.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelmének helytadó határozat meghozatalát kérte. Arra hivatkozott,

hogy a szerződést magánszemélyként és nem vállalkozóként vette igénybe. Okirattal, adásvételi szerződéssel igazoltan a szabad felhasználású kölcsönből csak 9.000.000 Ft-ot használt fel a kölcsönszerződésben megjelölt üzletvásárlási célra, a maradék 16.000.000 Ft-ot saját családi háza építésének befejezésére fordította. A fogyasztó törvényi fogalmának legszigorúbb értelmezése mellett is a perbeli kölcsön vonatkozásában legalább 16.000.000 Ft összegben fogyasztónak minősül, mivel ezt az összeget nem üzleti célra használta fel.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Úgy nyilatkozott, hogy a felperessel szemben perköltség igénye nincs.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /2/ bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt az abban hivatkozott indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek.

A Kúriának kizárólag abban a jogkérdésben kellett állást foglalni, hogy a per tárgya fogyasztói kölcsönszerződés-e.

A Kúria egyetért a másodfokú bírósággal abban, hogy a végtörlesztési kérelem benyújtásakor hatályos Hpt. rendelkezései irányadók a jogvita eldöntésére, tekintettel arra, hogy a felperes kereseti kérelmében a végtörlesztési kérelme elutasítása jogellenességének megállapítását kérte. A Hpt.2. számú mellékletének III/4. pontja szerint fogyasztó az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy.

A Kúria megítélése szerint e fogalom értelmezésekor a szabályozás céljából kell kiindulni: megfelelő védelmet biztosítson a másik szerződő félnek gazdasági értelemben gyengébbnek és jogi kérdésekben kevésbé jártasnak tartott fogyasztó számára. E célból következik az is, hogy a speciális rendelkezésekből eredő előnyöket nem lehet olyan személyekre is kiterjeszteni, akikre a védelem nem terjed ki. Magából a fogyasztó - hivatkozott Hpt. szerinti - definíciójából következik, hogy a fogyasztói minőség megállapításánál annak van - a végtörlesztésre jogosultság megítélése kapcsán is - ügydöntő jelentősége, hogy milyen célból került a kölcsön nyújtásra, illetve felvételre. A per tárgyát képező kölcsönszerződés egyértelműen tartalmazta a kölcsön célját, amelyet „élelmiszerbolt vásárlás”-ként tüntettek fel. Egy, a bank által is tudottan egyéni vállalkozó általi élelmiszerbolt vásárlás pedig egyértelműen gazdasági tevékenység folytatását célozza, szolgálja. A Kúria nem vonja kétségbe, hogy a felperes ugyanilyen feltételekkel kaphatott volna kölcsönt más célból is, például családi háza építésének befejezésére, de nem ez került a kölcsönszerződésben feltüntetésre. A kölcsönszerződésben egyértelműen megjelölt cél pedig meghatározza, hogy az adott

kölcsönszerződés fogyasztói kölcsönszerződésnek nem tekinthető. A Kúria nem vonja kétségbe, hogy a felperes ugyanilyen feltételekkel kaphatott volna kölcsönt más célból is, például családi háza építésének befejezésére, de nem ez került a kölcsönszerződésben feltüntetésre. A kölcsönszerződésben egyértelműen megjelölt cél pedig meghatározza, hogy az adott kölcsönszerződés fogyasztói kölcsönszerződésnek nem tekinthető. A Kúria megítélése szerint a kölcsön célján az sem változtat, hogy a felperes csak részben fordította a kölcsönkapott összeget az élelmiszerbolt vásárlására és erről az alperes is tudomást szerzett. Ez a felperesi, nem a szerződésnek megfelelő magatartás a kölcsön nyújtásának célját nem változtatta, nem változtathatta meg, mivel a cél már a szerződés megkötésekor rögzült, az a felek részéről módosításra nem került.

A fent kifejtettekből követően a perben eljáró bíróságok a vonatkozó jogszabályi rendelkezés helyes, nem megszorító értelmezésével jutottak arra a következtetésre, hogy a perbeli szerződés nem fogyasztói szerződés, így a felperes e szerződés tekintetében végtörlesztésre nem volt jogosult.

Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban az alperes költségeinek megtérítését nem kérte, ezért arról a Kúria a Pp. 270. § /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § /2/ bekezdése alapján nem határozott.

Budapest, 2014. szeptember 16.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András sk. előadó-bíró, Dr. Csőke Andrea sk. bíró